

været i Tvivl om, hvorvidt den Person, der er Tale om, skulde optages eller ei. Der har for os ingen Tvivl været om, at Vedkommende virkelig har lidt Uret, og i vor Betænkning ere vi gaade tilbage til Folkethingets Udvalgsbetænkning af 27de Marts 1867, som henviser til en Landsthingsbetænkning, og have optrykt af den nogle Ord, som jeg vil tillade mig at oplæse, nemlig, at selv om der var overgaaet Vedkommende en Straffedom, s. Ex. en Dom for Kvælsalveri eller en lignende mindre Overtrædelse, kan det ikke i og for sig siges at kaste en saadan Skygge paa Ansøgerens Karakter, at Indfødsret af den Grund alene, naar han forøvrigt, som det hedder i Landsthingsudvalgets Betænkning, „i sin Kreds har vundet en vis Velvillie og Anerkjendelse som den, der virkelig har sluttet sig til det danske Hjem“, burde negtes ham. Det er altsaa det, der skal føres Bevis for, om denne Mand, der har været næsten en Menneskealder i Danmark, har giftet sig med en dansk Kvinde, skal vedblive at staa som En, der siger: „Jeg har intet Fædreland; nu har jeg været her saa længe og har sluttet mig til Danmark, og dog negter man mig at kalde Danmark mit Fædreland“. Der er hos Udvalget ingen Tvivl om, at vi begaa en Uretfærdighed ved ikke at optage ham, og det Gnefte, der har vaakt Tvivl hos den høitærede Minister, er jo ogsaa, at Manden er noget tilbøielig til Drift. Men jeg kommer til en anden Grund, som den høitærede Minister har anført foruden denne, for, at han ikke vil optage Manden, og der tror jeg da, at den høitærede Minister vil komme til at indrømme mig, at den Paastand kan ikke holdes, at Andragendet eller Dplysningerne til det ere fremkomne for sent. Naturligvis kan man spørge mere og mere og paa den Maade komme med de sidste Dplysninger for sent, men Udvalget har holdt sig strengt til det Cirkulære af 23de Juni 1879, som den høitærede Minister selv har sat sit Navn under. Vi ere gaade punktvis frem ved Prøvelsen, og naar vi saa komme til det Spørsmål, om der da manglede Noget, da manglede der den 24de Mai Fødselsattest for Hustruen og Anbefaling fra Byraadet. Den første fremstafedes i rette Tid; det er ikke benegtet, og ogsaa Anbefalingen fra Byraadet er kommen i rette Tid; det er heller ikke blevet benegtet. Naar den høitærede Minister siger, at det skal være en positiv Anbefaling, saa forekommer det mig, at det ogsaa er en positiv Anbefaling i den Forstand, hvori man sædvanlig tager dette Ord. Det er derimod ikke nogen positiv Anbefaling, naar man

figer, at man har Intet at erindre mod en Ansøgning, og dog skal jeg paavise, at den høitærede Minister har taget en saadan for gode Varer; det er det Tilfælde, jeg allerede har sigtet til, og som staa paa det tilsvarende Lovforslag i Samlingen 1878—79 under Nr. 2. Der var Manden ikke anbefalet af Byraadet; derfor henvendte Ministeren sig til Politimesteren eller Byfogden, som erklærede, at der var ikke Politiet noget Ufordelagtigt bekjendt om vedkommende Person. Det var dog virkelig ikke nogen positiv Anbefaling, men ikke desto mindre indstillede Ministeren Manden til Optagelse, og Rigsdagen godkjendte det. Men jeg paa staa, og det ligenoverfor det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad), at det, der foreligger her, er en positiv Anbefaling. Naar man vil efterse Kjøbstadkommunallovens § 11, ser man, at med Hensyn til Afstemningen i Byraadene gjælde de samme Bestemmelser som her i Folkethinget. Det siges udtrykkelig der, at Stemmeslechd gjør Udslaget, og der staa, hvad der behøves for at være beslutningsdygtigt. Alle disse Betingelser ere tilstede her. Der staa i Udskriften af Byraadets Protokol, at ved den stedfundne Afstemning erklærede Møller og Rasmussen, at de vilde ikke modsætte sig Bevillingen af Andragendet, men at de paa den anden Side heller ikke vilde anbefale det. Det svarer fuldstændig til, hvad vi her kalde „Stemmer ikke“. Saa er der To, der stemte for Andragendet, og En, der stemte imod, saa at det altsaa var vedtaget at anbefale det. Udvalget har gjort sig den Uleilighed at undersøge, hvorledes det vilde have stillet sig, naar Byraadet havde været fuldtalligt, og det viser sig da, at en af de Fraværende har udtrykkelig paaafrevet Andragendet; det er altsaa en positiv Anbefaling for Sagen. De to andre Medlemmer kan man naturligvis ikke vide noget Bestemt om. Det, det dreier sig om, er, om den Anbefaling, der kræves, er de enkelte Byraadsmedlemmers Anbefaling eller en Anbefaling af Byraadet som saadant. Det er det, der er Tale om, det maa haade efter Cirkulærets Ord, og efter hvad der altid er fremkommet her i Rigsdagen, være aldeles klart. Det er Byraadet som saadant, der er Tale om; hvis det var Byraadets enkelte Medlemmer, kunde man godt sige, at Flertallet af dem har ikke udtalt sig positivt anbefalende, men det er ikke det, som menes, naar man forlanger Byraadets Anbefaling. Selv om den ikke forelaa, paa staa jeg dog, at Rigsdagen vilde være i god Overensstemmelse med mange tidligere Afstemninger, særlig i Folkethinget, naar det sagde: Det